

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΙΩΑΝΝ. ΙΩΑΝΝΟΥ. Τὸ σπήλαιον «ΚΟΥΤΟΥΚΙ»
Παιανίας Ἀττικῆς. Ἀθ. 1971. ὄελ. 40.

Ἡ διγλωσσος ἔκδοσις — ἑλληνικὴ καὶ ἀγγλικὴ — τοῦ σπηλαιολόγου κ. Ι. Ἰωάννου κοσμημένη μετὰ 32 ἀσπρόμαυρες καὶ ἐγχρωμες φωτογραφίες, ἔρχεται, μαζὺ μετὰ τὸ περὶ τῶν σπηλαίων Δυροῦ βιβλίον τῆς Κας Ἀννης Πετόοχειλου, νὰ δημιουργήσῃ τὴν οὐσιαστικὴν περιγραφικὴν φιλολογοῦσαν ἢ ὁποῖα δὲν ὑπῆρξε μέχρι σήμερον στὸ τόπο μας.

Ὅτι ἔχει γραφεῖ περιγραφικὰ γιὰ τὰ ἑλληνικὰ σπήλαια μέχρι σήμερα, εἶναι πλοῦτος βέβαια τῆς ἑλληνικῆς σπηλαιολογικῆς φιλολογίας, ἀλλὰ δὲν εἶναι ὁ ὁδηγὸς ἐκεῖνος, ὁ ἐκλαϊκευμένος, τὸν ὁποῖον ὁ ἐπισκέπτης ἔχει στὰ χέρια του, προκειμένου νὰ ἐπισκεφθῇ ἕνα σπήλαιον καὶ νὰ τὸ νοιώσῃ. Ἐννοῶ τὰ διευθετημένα σπήλαια πρὸς τουριστικὴν ἐκμετάλλευσιν.

Ὁ συγγραφεὺς εἶναι ἴσως συντηρητικὸς εἰς τὴν περιγραφὴν του. Τὸ σπήλαιον πράγματι ἀξίζει καὶ ὅπως τὸ τονίζει, κατέχει μίαν ἀπὸ τῆς πρώτης θέσεως ἀπὸ πλευρᾶς πλουσίου καὶ θεαματικοῦ σταλακτιτικοῦ καὶ σταλαγμιτικοῦ διακόσμου, ἀπὸ τὸ σύνολο τῶν ἑλληνικῶν σπηλαίων. Δὲν εἶναι ὅμως συντηρητικὸς ὁ κ. Ἰωάννου στὸν ἐμπλουτισμὸ τοῦ βιβλίου του μετὰ φωτογραφεῖες ἢ ὁποῖες προσεφέρθησαν γιὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἀπὸ φίλους σπηλαιολόγους, φωτογράφους καὶ φυσιολάτρους. Πραγματικὰ, μετὰ τῆς φωτογραφεῖας αὐτῆς δίδεται μιὰ πλήρης εἰκὼν τοῦ ὄρατου σπηλαίου. Καὶ εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ ἔκδοσις τοῦ πονήματος τοῦ κ. Ι. Ἰωάννου ἀποτελεῖ μίαν πολὺ θετικὴν συμβολὴν εἰς τὴν προαγωγὴν τοῦ ἑλληνικοῦ τουρισμοῦ, ἰδίως, σ' ἕνα κλάδον ὁποῖος μέχρι πρότινος, ἦταν ἄγνωστος στὴν Ἑλλάδα.

ΝΙΔΑΣ

Ἑορταστικαὶ Ἐπέτειοι Φυσιολατρικῶν Σωματείων

Κατὰ τὸν Ἰανουάριον 1972 δύο φυσιολατρικὰ Σωματεῖα τῶν Ἀθηνῶν ἐόρτασαν τὰς ἐπετείας πολυχρονίου εἴου των: Ἡ «ΥΠΙΑΘΡΙΟΣ ΖΩΗ» τὴν πεντηκονταετηρίδα τῆς καὶ «Ο ΦΥΣΙΟΛΑΤΡΗΣ» τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα του. Εἶναι πράγματι συγκινητικὸς ὁ ἐορτασμὸς αὐτὸς ὁποῖος φέρει στὴν μνήμην τῶν φυσιολατρῶν τίς ἀγωνίες τοῦ πρώτου ξεκινήματος, τὸ ἀμφίβολον τῆς ἐπιτυχίας τῆς πρώτης ἐκδρομικῆς ἐξορμήσεως καὶ τὴν χαρὰν τῆς ἐπιτυχίας. Κ' ὕστερα, τὴν ἀγωνίαν τῆς ἐπανδρώσεως, τὴν στέγασιν τῶν γραφείων, τὴν δημιουργίαν ἐντευκτηρίου καὶ τόσα ἄλλα ἐπακόλουθα τῆς εὐγενικῆς προσπάθειας.

Ἡ Ἑλληνικὴ Σπηλαιολογικὴ Ἐταιρεία περικλείει μεταξὺ τῶν μελῶν τῆς παλαιῆς φυσιολάτρως οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν ἀπομεμακρυσμένην ἐκείνην ἐποχὴν συνέβαλον εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Σωματείου των. Πολλοὶ ἀπ' αὐτοὺς ξεκίνησαν τὴν σπηλαιολογικὴν τους δρᾶσιν μέσα στοὺς κόλπους αὐτῶν μετὰ τὴν ἴδρυσιν σπηλαιολογικῶν ὁμάδων. Αἱ ὁμάδες αὗται ἦσαν τὰ φυτῶρια τῆς σπηλαιολογίας μετὰ τὴν τότε ἀντίληψιν τοῦ σπηλαιολογικοῦ ἀθλήματος, τῆς καθόδου στὰ γήματα ἔγκατα εἰς ἀντίρροπον τῆς ἀναρχικῆς στίς κορυφὰς τῶν βουνῶν. Καὶ οἱ φυσιολάτραι τοῦ τύπου αὐτοῦ, ὅσοι ἀπ' αὐτοὺς βρίσκονται στὴν ζωὴν, εἶναι φυσικὸν νὰ συγκινουῦνται ἀπὸ τέτοιαις ἐπετείαις.

Γιὰ λογαριασμὸν τους, ἡ Ἑλληνικὴ Σπηλαιολογικὴ Ἐταιρεία ἀπευθύνει στὰ δύο ἐορτάζοντα Σωματεῖα, τὰς θερμὰς των εὐχὰς, εἰς τὰς ὁποίας προσθέτει καὶ τὰς ἰδικὰς τῆς.

ΝΙΔΑΣ